

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Έν Ἑλλάδι Δρ. 8
Έν τῷ Ἐξωτερικῷ Φρ. Χρ. 10

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Πᾶσα αἴτησις ἀπευθύνεται :
Διεύθυνσιν Φωνῆς τῆς Ἡπείρου
Ἀ θ ῆ ν α ς

ΕΤΟΣ ΕΚΤΟΝ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

γίνονται δεκταὶ ἀπὸ 15 τρέχοντος Μαΐου 1898 μέχρι 15 Σεπτεμβρίου 1898 καὶ ὀφείλουν οἱ αἰτούντες νὰ ἐγγραφῶσι συνδρομηταὶ νὰ ἀποστέλλωσι συνδρομὴν διὰ τὸ χρονικὸν τοῦτο διάστημα μόνον.
Ἡ «Φωνὴ τῆς Ἡπείρου» εἶνε τὸ μόνον Ἡπειρωτικὸν ὄργανον τὸ ὁποῖον ἀπὸ ἐξαεταετίας συνηγορεῖ ὑπὲρ τῶν Ἡπειρωτικῶν ζητημάτων καὶ ὑπὲρ τῶν ἀπανταχοῦ διεσπαρμένων Ἡπειρωτῶν.

Ἡ ἐκκένωσις τῆς Θεσσαλίας συνετελέσθη τὴν παρελθούσαν Δευτέραν μετὰ πάσης ἀκριβείας, τάξεως καὶ ἡσυχίας. Αἱ ὑπόνοιαι ὅτι κατὰ τὴν ἐκκένωσιν ἠδύναντο νὰ συμβῶσιν ἐκ μέρους τοῦ τουρκικοῦ στρατοῦ σκηναὶ ἔκτροποι καὶ δυσάρεστα γεγονότα δὲν ἐπληθήθυσαν. Ἡ παρουσία τῶν ἀντιπροσώπων τῶν Εὐρωπαϊκῶν Δυνάμεων καὶ αἱ ἐκ Κωνσταντινουπόλεως δοθεῖσαι αὐστηραὶ διαταγαὶ προέλαβον πᾶν ὅ,τι ἠδύνατο νὰ συμβῇ· οὕτω δὲ ὁ τουρκικὸς στρατὸς ἐξεκένωσε τὴν Θεσσαλίαν καὶ ἀπῆλθεν εἰς τὴν πατρίδα αὐτοῦ καὶ ὁλόκληρον τὴν Θεσσαλίαν κατέχει νῦν τὸ ἐλληνικὸν στρατεύμα καὶ ἤρχισεν ἐκ νέου ἡ λειτουργία τῶν ἐλληνικῶν νόμων. Χαρά δὲ ἀμετρος διεχύθη ἀπὸ τὰς πόλεις εἰς τὰ χωρία καὶ εἰς τὴν καρδίαν ἀπάντων ἀνεξαίρετως τῶν κατοίκων ἐπὶ τῇ ἀνακτῇ τῆς ἐλευθερίας αὐτῶν.

Οἱ παρακολουθήσαντες τὴν ἐκκένωσιν καὶ τὴν κατάληψιν μετὰ συγκινήσεως περιγράφουσι τὴν ἀγωνίαν τῶν ἀτυχῶν κατοίκων. Ἀπῆρχετο ὁ τουρκικὸς στρατὸς χαιρετῶμενος ὑπὸ τοῦ ἐλληνικοῦ καὶ οὗτος χαιρετῶμενος ὑπὲρ ἐκείνου. Πρὸ ἐνὸς ἔτους ἐπὶ τοῦ ἰδίου ἐδάφους οἱ δύο στρατοὶ ἦσαν πολέμιοι· ὁ εἰς κατεδίωκε τὸν ἕτερον ἵνα σπαράξῃ αὐτόν· νῦν παρετάσσοντο ἀπέναντι ἀλλήλων χαιρετῶμενοι ὡς φίλοι καὶ λησμονοῦντες τὴν παλαιὰν ἐχθραν. Ἀλλ' ἐνῷ ἐν Θεσσαλίᾳ ἐκπέμπονται εὐφρόσυνοι κραυγαὶ καὶ κρούουσιν ὄργανα χαροποιὰ διαλαλοῦντα τὴν ἐπελθούσαν ἀποκατάστασιν τῆς ἐλευθερίας, ὀφείλομεν νὰ περιστρέψωμεν τοὺς συλλογισμοὺς ἡμῶν καὶ νὰ σκεφθῶμεν σωφρονέστερον ἐπὶ τῶν ἐρειπίων τοῦ ἀγῶνος, νὰ κλαύσωμεν ἐπ' αὐτῶν καὶ ἀπομάσσοντες τὰ δάκρυα, περιστρέφοντες τὴν καρδίαν καὶ ἐνισχύοντες τὰς δυνάμεις ἡμῶν νὰ ἐπιληρωθῶμεν ἀμέσως τῆς ἀνορθώσεως τῶν κατατρεφῶν καὶ ἐπὶ τῶν ἐρειπίων τοῦ ἀγῶνος νὰ ἀνεγείρωμεν ἄλλο οἰκοδόμημα δυνάμενον νὰ ἐξαλείψῃ πᾶν ἴχνος τῆς συμφορᾶς. Οὔτε δύσκολον οὔτε εὐχολον εἶνε τοῦτο· ἴσως μάλιστα εἶνε πολὺ εὐχολον· Ὅτι ἐνίκηθημεν δὲν σημαίνει τίποτε· ὁ πόλεμος θὰ ἀναδείξῃ ἓνα τῶν ἀντιπάλων νικητὴν, καὶ τὸν ἕτερον ἡττημένον. Διὰ τὴν Ἑλλάδα τιμὴ εἶνε ὅτι μὲ δυνάμεις τόσο μικρὰς ἀνέλαβε νὰ διεξαγάγῃ ἀγῶνα κατὰ ἰσχυρὰς σχετικῶς τουρκικῆς δυνάμεως καὶ ὑπῆρξε στιγμὴ κατὰ τὴν ὁποίαν διημφισβήτησε τὴν δόξαν καὶ τὴν νίκην· ἐὰν ἄλλων παρειαυάζοντο τὰ πράγματα ἐπικρατεῖ ἡ

ιδέα ὅτι ἐὰν ἡ Ἑλλὰς ἐκ τοῦ ἀγῶνος δὲς ἐξήρχετο κρατοῦσα εἰς τὴν χεῖρα τὸν στέφανον τῆς δόξης, πάντως δὲν θὰ ἴστατο ἰκέτις πρὸ τῆς ἰσχύος καὶ ἐπιβολῆς τοῦ ἐχθροῦ.

Πῶς δὲμος ἐπὶ τῶν ἐρειπίων θὰ ἀνεγερθῶσι νέα ἐθνικὰ οἰκοδομήματα; πῶς ἐπὶ τῶν ἀποκοπέντων δένδρων θὰ φυτευθῶσι νέα καὶ εὐχυμα, πολύκλωνα καὶ ἀειθαλῆ; πῶς ἐκ τοῦ ἀχρείου καὶ φαύλου διοικητικοῦ συστήματος θὰ βλαστήσῃ νέον προωρισμένον νὰ ἐπουλώσῃ τὰς πληγὰς τοῦ παρελθόντος καὶ ἐγκαταστήσῃ πανταχοῦ τὴν δικαίαν καὶ ἐμπρέπουσαν διοίκησιν; πῶς τὸ ἐξηθρωμένον ναυτικὸν δύναται νὰ ἐκπληρώσῃ τὸν προορισμόν του;

Ἐπὶ τῶν ἐρωτημάτων τούτων δὲν εἶνε εὐχερὴς ἡ ἀπάντησις, ὅσον δὲν εἶνε εὐχερὴς καὶ ἡ ἀμετρος διόρθωσις. Πρόκειται μόνον νὰ ἐξακριβώσωμεν ἐὰν ὑπάρχῃ θέλησις ὅπως δι' ἔργων ῥιψώμεν λήθην εἰς τὸ παρελθόν καὶ ἐὰν ὑπάρχῃ χεῖρ στιβαρά καὶ ψυχὴ γενναία νὰ ἀναλάβῃ τὸν ἀγῶνα τῆς ἀνορθώσεως καὶ βελτιώσεως ὅλων τῶν κακῶς κειμένων.

Ἐπὶ τοῦ παρόντος ἡ προσοχὴ τοῦ ἔθνους ὁλοκληρῶς ἐστράφη πρὸς τὸν βασιλέα· ἀνέθηκεν αὐτῷ τὴν πληρεξουσιότητα νὰ καταστήσῃ τὴν Ἑλλάδα, ὑπὸ ἐποψίν, διοικήσεως, δικαιοσύνης, καὶ συντάξεως ἐθνικῆς τοιαύτην ὥστε μετὰ δεκαετίαν ἡμεῖς αὐτοὶ οἱ θρηνοῦντες καὶ ὀδυρόμενοι σήμερον νὰ μὴ ἐκφέρωμεν ἄρας κατὰ τῶν αἰτίων τοῦ πολέμου, τούναντίον νὰ χαρακτηρίζωμεν αὐτὸν ὡς ἀφετηρίαν ἀναγεννήσεως τοῦ ἔθνους καὶ ἐνισχύσεως τῶν προσδοκιῶν τοῦ Ἑλληνισμοῦ.

Ὁ Βασιλεὺς λαβὼν κατὰ τὸ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ταξιδίον τοῦ τὴν ἐντολὴν ταύτην καὶ ἐπανελθὼν ἤδη εἰς Ἀθήνας φαίνεται ὅτι ἀπεδέχθη αὐτήν. Ἡ Α. Μ. ὠμολόγησε, πρὸς τὸν λαόν, πρὸς τὰς ἀρχὰς αἰτινας ἐνεφανίσθησαν πρὸ αὐτοῦ καὶ πρὸς τοὺς πολιτευτὰς οἱ τινες ἐξεδήλωσαν τὰ αὐτὰ αἰσθήματα μὲ τὸν λαόν, ὅτι θὰ ἀναλάβῃ ὁ ἴδιος τὸ βαρὺ ἔργον.

Ἡμεῖς ἐκφράζομεν ἐπὶ τούτῳ τὴν χαρὰν ἡμῶν. Μίαν μόνον ἔχομεν ἀμφιβολίαν καὶ ταύτην θέλομεν ἀναπτύξῃ εἰς προσεχὲς φύλλον.

ΕΞ ΑΡΤΗΣ

21 Μαΐου 1898

Πρὸ μιᾶς περίπου ἑβδομάδος ἀρίχθησαν ἐνταῦθα αἱ ἀξιότιμοι κυρίαι Ἑλένη Γρίβου καὶ Μπαλτατζῆ μετὰ τοῦ ἀξιότιμου ἀξιωματικοῦ καὶ Παπανικολῆ. Ἀπεστάλησαν δὲ ὑπὸ τῆς ἐν Ἀθήναις Κεντρικῆς ἐπὶ τῶν προσφύγων ἐπιτροπῆς, ὅπως διανείμωσι χρηματικὰ βοηθήματα εἰς τοὺς βουλομένους ἐκ τῶν ἐναπολειφθέντων ἐνταῦθα προσφύγων ν' ἀναχωρήσωσιν εἰς τὰς πατρίδας τῶν. Ἐδῶκα δὲ εἰς ἕκαστον ἄτομον ἐπτά μόνον δραχμάς, αἱτινας βεβαίως δὲν ὑπάρχουν εἰς τὰς ἀνάγκας τῶν διὰ τοῦτο ἐπρωτήθησαν πολλοὶ ἐξ αὐτῶν νὰ μείνωσιν ἐνταῦθα ἢ νὰ μεταβῶσιν εἰς τὰς πατρίδας τῶν, ἐνθα θὰ στερεῶνται τῶν πάντων ἐνεκα τῶν γενομένων ἐν αὐταῖς καταστροφῶν. — Ἡ Α. Σ. ὁ ἀρχιερεὺς

κ. Γεννάδιος ἐξῆλθεν εἰς περιοδείαν ἀνὰ τὸν Νομόν πρὸς ποδηγέτησιν τοῦ ποιμνίου του. Ἐπίσης ἐξῆλθεν εἰς περιοδείαν ἀνὰ τὸν Νομόν πρὸς μὲν ὁ αἰδεσιμώτατος ἐσρκήρυξ κ. Σεραφεὶμ Δουβοῖτης πρὸς κήρυξιν τοῦ θεοῦ λόγου καὶ ὁ ἐλλόγιμος ἐπιθεωρητὴς κ. Σπυρίδων Πάγκαλος πρὸς ἐπιθεώρησιν τῶν ἐλληνικῶν καὶ δημοτικῶν σχολείων.

ΕΚ ΠΡΕΒΕΖΗΣ

Τῇ 25ῃ Μαΐου 1898

Ποιμένες καὶ στρατιῶται πολεμοῦντες. — Ἡ χωροφυλακὴ Πρεβέζης καὶ ὁ Χαμὴτ ἐφέντης. — Φοβερά κατακρεούργησις χριστιανοῦ εἰς Μαργαρίτιον. — Ἡ διαγωγή τῶν ἐντοπίων ὀθωμανῶν. — Ὁ ἀρχιερεὺς καὶ τὰ διάφορα ζητήματα.

Ἐν ᾧ τὰ στρατεύματα τοῦ κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος νικήσαντος στρατοῦ διχλοῦνται, ἐν ᾧ ἡ πολεμικὴ ἀποζημίωσις καταβάλλεται παρὰ τῆς Ἑλλάδος, ἐν ᾧ ἡ Θεσσαλία ἐπανέρχεται εἰς τὴν νόμιμον αὐτῆς κτηρίαν, ἐν ᾧ συνθήκη ἐγένετο, ἐν ᾧ φίλοι διαμειβόνται σχέσεις καὶ φιλοφρονήσεις μεταξύ τῶν δύο ἀντιπάλων κρατῶν ὑποσχομένων ἀλλήλοις διαρκὴ εἰρήνην συμβίωσιν, ἐν ᾧ γενικὴ ἀμνηστία ἐχορηγήθη, ἡ βιαιοπραγία ἐνταῦθα ἐξακολουθεῖ τὸ μυστὸν ἔργον της. Ὡς κατ' ἔτος οἱ βλαχοποιμένες κατὰ τὴν ἐποχὴν αὐτὴν ἐνεκα τοῦ καύσωνος παραιτοῦσι τοὺς χειμερινούς λειμῶνας τῆς ἐπαρχίας καὶ ἀνέρχονται εἰς τὰ βόρεια καὶ ὀρεινὰ μέρη τῆς Ἡπείρου μετὰ τῶν ποιμνίων τῶν ὅπως διέλθωσι τὸ θέρος, ἐπανακάμπτουσι δὲ ἐνταῦθα περὶ τὰ μέσα ἢ τέλη τοῦ φθινοπώρου. Καθ' ὅδον μεταξύ Πρεβέζης καὶ Ἰωαννίνων ἐν τῷ ποιμνίῳ τοῦ Βαζδεκαίων καὶ τῶν Μηρισίνων ὁμᾶς πλήρης στρατιωτῶν ἐπετέθη κατ' αὐτῶν ὅπως ἀρπάξῃ περὶ τὰ πενήκοντα ἕως ἑκατὸ πρόβατα· οἱ ποιμένες ἀντίστησαν συνεκροτήθη δὲ ἀψιμαχία περίπου καθ' ἣν ἐφονεύθη ὁ Ντούλα (Κωνσταντῖνος) Μηρισίνης καὶ ἄλλοι τινὲς ἐπληρώθησαν, οἱ δὲ Τούρκοι ὑπεχώρησαν. Τὸ γεγονός τοῦτο θὰ ἦτο μικρὸν ἐὰν ἄλλη μηχανορραφία φρικτοτέρα δὲν συνέβαινε ὑπὸ διοικητικῶν δυστυχῶς ὁργάνων τῆς Κυβερνήσεως. Μεταξὺ τῶν ἐν Ἑλλάδι προσφύγων Ἡπειρωτῶν ἦτό τις καλούμενος Ἀλέξιος Ντίνου Πεπόνης ἐκ τῶν ἐγκρίτων τῆς Ζερμῆς, χωρίου τῆς Πρεβέζης. Οὗτος κατηγορήθη ὡς ἀντάρτης, ἐκδοθείσης ὁμῶς ἀμνηστίας, ἐγένετο προθύμως δεκτὸς εἰς τὸ πατριὸν ἔδαφος καὶ ἀνεῖ τῆς παραμικρᾶς παρενοχλήσεως. Ταγματάρχης τῆς χωροφυλακῆς ἐν τῇ πόλει μας εἶνε ὁ Χαμὴτ Ἐφέντης ὅστις ἐνεκα τῆς τυραννικῆς πολιτικῆς τοῦ ἐπὶ σὺν τὸ μύχιον μῖσος ὀθωμανῶν τε καὶ Χριστιανῶν ἐντοπίων. Ἰδοὺ τί μηχανάται. Πνέων τὰ μένεα ἐνεκα τῆς βλαχορότητας καὶ τοῦ φαταλισμοῦ του, ὁνειροπῶλὼν τίτλους καὶ βαθμούς καὶ μὴ εὐρίσκων κατάλληλον θῆμα ὑπεχώρησε τὸν Ντούλαν νῆ μὴ κατὰ θέαν ἐνταῦθα τὴν μαρτυρίαν τοῦ διὰ μίαν ἐντελὴ ἀνεξάρτητον ὑπόθεσιν ὡς ὁ νόμος ἐπιτρέπει, ἀλλ' ἐν Μαργαρίτῳ. Μετέβη ἐκεῖ καὶ ἀπ' οὗ ἔδοσε τὴν μαρτυρίαν, ἐμπροσθεν τῆς θύρας αὐτοῦ τοῦ Διοικητοῦ ὑπὸ τὰ ὄμματα τῆς Διοικήσεως, συνελήφθη, τίς οἶδε διὰ τίνων καταχθόνων συνδυασμῶν, ὑπὸ ἀγρίων ἀλβανῶν καὶ μετ' ὅλην τὴν διὰ βροντᾶς φωνῆς αἴτησιν βοηθείας παρὰ τοῦ Χουκμετῆτος οὐδεμίαν ἐδόθη ταύτη καὶ εἰς ἀπόστασιν τινὰ ἀπὸ τοῦ τόπου

Ἀγυαῖς ὁ γραμματεὺς τῆς νομαρχίας Λαρίσης κ. Ζωγράφος, ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Φαρσάλων καὶ Δομοκοῦ ὁ διευθυντὴς τῆς νομαρχίας Φθιώτιδος καὶ Φωκίδος κ. Π. Σύρμπος.

— Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς τῆς Δανίας ἀνῆγγειλε δι' αὐτογράφου ἐπιστολῆς εἰς τὴν Α. Μ. τὸν Βασιλέα ἡμῶν τὴν τέλεσιν τῶν γάμων τοῦ πρίγκηπος Χριστιανοῦ τῆς Δανικαρτίας, υἱοῦ πρωτοκόου τοῦ διαδόχου τῆς Δανίας, μετὰ τῆς πριγκίπισσας Ἀλεξανδρίνας τοῦ Μέλκλε-
— Ἡ Α. Υ. ὁ πρίγκηψ Νικόλαος ἔλα-
θεν ὑπὸ τὴν ὑψηλὴν αὐτοῦ προστασίαν τὴν ιδεάν τῆς ἀνεγέρσεως τοῦ ναοῦ τῆς Νέας Κουτσού-
φλιας μετ' ἀναθηματικῆς πλακός· θὰ προ-
δρέυσῃ δὲ τῆς ἐξ ἀξιωματικῶν ἐπιτροπῆς ἐκ τῶν κκ. Κωνσταντινοπούλου λοχαγοῦ τοῦ μη-
χανικοῦ, Μ. Μωραΐτη λοχαγοῦ τοῦ πεζικοῦ, Κ. Αἰνιᾶνος Μαζαράκη ἀνθυπολοχαγοῦ τοῦ πυρο-
βολικοῦ, καὶ Κ. Δημητράκοπούλου ἀνθυπιάρ-
χου καὶ Μ. Παπαγιάννη ὑπολοχαγοῦ τῆς οἰκο-
νομίας ὡς ταμίου. — Ἐν τῷ προχθεσινῷ φύλλῳ τῆς «Ἐφ. τῆς Κυβερνήσεως» ἐδημοσιεύθη ἡ ἐξῆς δικηρύξις τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν :
«Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 1 τοῦ ἀπὸ 19 Ἀπριλίου ἐ. ἔ. Β. διατάγματος περὶ τῶν Θεο-
σαλικῶν ἐμπορευμάτων καὶ τὸ ἄρθρον 1 τοῦ ἀπὸ 23 ἰδίου μηνὸς Β. διατάγματος περὶ ὀρι-
σμοῦ προθεσμίας πρὸς ἐφαρμογὴν ἐν Θεσσαλίᾳ τῶν περὶ καπνοῦ καὶ τουμπεκίου σχετικῶν νό-
μων, ὀρίζομεν τὴν σήμερον εἰκοστήν πέμπτην τρέχοντος μηνὸς, ὡς ἡμέραν, ἀπ' ἧς ἀρχεῖται ἡ κατὰ τὰ ἄρθρα ταῦτα μηνιαία προθεσμία, ἐντὸς τῆς ὁποίας ὑποχρεοῦνται οἱ κάτοχοι ἐμπορευμά-
των ἐξαχθέντων ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ταῖς περι-
λαμβανόμεναις ἐν τοῖς νομοῖς Λαρίσης καὶ Τρικ-
καλῶν, διαρκούσης τῆς ἀπομακρύνσεως τῶν ἐλ-
ληνικῶν τελωνιακῶν ἀρχῶν, καὶ οἱ κάτοχοι καπνοῦ ἢ τουμπεκίου, νὰ συμμορφωθῶσι πρὸς τὰς πᾶς διατάξεις τῶν ἀνωτέρω διαταγμάτων. — Μεταξὺ τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς Νέας Ἑλ. Ἀτμοπλοῖας πρόκειται νὰ συνολοκληθῇ σύμβα-
σις δι' ἧς ἡ τελευταία αὕτη ἀναλαμβάνει τὴν ἐκτέλεσιν ἐβδομαδιαίας ταχυδρομικῆς ὑπηρεσίας διὰ τῶν ἀτμοπλοίων τῆς μεταξὺ Πειραιῶς, Πατρῶν, Κερκύρας καὶ Βρενδηςίου ἀντὶ ἀποζη-
μιώσεως 36000 ἐτησίως. Διὰ τῆς γραμμῆς ταύτης ἡ ταχυδρομικὴ πρὸς τὴν Εὐρώπην συγ-
κοινωνία εὐκολύνεται τὰ μέγιστα, καὶ διότι προστίθεται νέα γραμμὴ καὶ διότι αὕτη ἐστὶ ταχυτάτη. Τὴν ἐκτέλεσιν ταύτης θὰ ἀναλάβῃ κατ' ἀρχὰς τὸ ἀτμόπλοιο «Πέλοψ». — Ὡς ἀ-
νῆγγειλεν ὁ τελωνὴς Βόλου, κατὰ πρόσκλησιν τοῦ Τούρκου τελωνοῦ τὴν 23ην τρέχοντος μηνὸς παρέλαβε τὸ τελωνεῖον ἐγκατασταθεὶς ἐν αὐτῷ. Παρέλαβε δὲ διὰ πρωτοκόλλου τὰ ἐν ταῖς ἀπο-
θήκαις τῆς διαμετακομίσσεως εὐρισκόμενα ἀτε-
λώνιστα ἐμπορεύματα, τὰ ὁποῖα θὰ τελωνισθῶν, συμφῶνως μετὰ τοὺς κειμένους νόμους τοῦ Κρά-
τους. Περελήφθησαν δὲ πάντα τὰ ἐν τῇ δι-
καιοδοσίᾳ Βόλου ὑποτελωνεῖα καὶ τελωνοσταθ-
μαρχεῖα Βόλου, τὰ ὁποῖα ἤρχισαν λειτουργ-
γοῦντα.

Τυχάνει γνωστὸν ὅτι ἡ πρώτη ἀσφαλιστικὴ ἐταιρία ἧτις ἐγκατεστάθη ἐν Ἑλλάδι εἶνε ἡ Ἀδριατικὴ Ἀσφα-
λιστικὴ Ἐταιρία Τεργέστης, ἐγκριθεῖσα κατὰ τὸ 1839 διὰ Β. Διατάγματος τοῦ πρώτου τῆς Ἑλλάδος Βασι-
λέως ἀειμνήστου Ὁθωνος. Πολὺ ἄργά ἐγκατεστάθησαν ἐν Ἑλλάδι καὶ ἄλλαι ξέναι ἐταιρίαι, αἵτινες ὅμως μετ' ὀλίγον ἠναγκάσθησαν νὰ διακόψωσι τὰς ἐργασίας των, ἰδρῦθησαν δὲ καὶ οὐκ ὀλίγαι ἑλληνικαὶ αἵτινες ἀτυχῶς εἰς τοὺς ἐμπιστευθέντας τὰ κεφάλαιά των. Ἐνῶ δὲ τόσαι ἐταιρίαι ἤλθον καὶ παρήλθον ἐν Ἑλλάδι ἡ Ἀδριατικὴ διετηρήθη ὡς εὐχρυσὸν δένδρον καὶ ἐργά-
σθη ἐπὶ ἐξήκοντα ἔτη μετ' ἀκριβείας καὶ λεπτότητος ἧτις πρέπει νὰ διακρίνῃ τὰ εὐεργετικά ταῦτα κατα-
στήματα, ἐσχάτως δὲ ὅτε ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ κοινοῦ κατενοήθη πληρέστερον ἡ εὐεργετικὴ ἐπίδρασις τῶν ἀσφαλιστικῶν ἐταιριῶν πάντες περιέβαλον τὴν Ἀδρια-
τικὴν δι' ἐκτάκτου ἐκτίμησεως καὶ ἐμπιστοσύνης διότι κατὰ τὸν μακρὸν αὐτῆς ἐν Ἑλλάδι βίον προσε-
πάθησε ν' ἀποζημιώσῃ δικαίως καὶ ἀνευ περιπλοκῶν τοὺς πελάτας αὐτῆς καὶ νὰ τοὺς ἀνακουφίσῃ ἀπὸ τὰ ἐπιβλήντα ἀτυχήματα. Καίτοι ἡ ἐν Ἑλλάδι ἐργασία τῆς ἐταιρίας ἐπὶ πολλὰ ἔτη ἔχει μόνον δὲν ἦτο καρπο-
φόρος ἀλλὰ καὶ ἔλλειμα ἐπαρουσίαζεν ἡ Γενικὴ αὐτῆς Διεύθυνσις, ἀποβλέπουσα εἰς τὴν ἐκτίμησιν δι' ἧς ἡ ἐται-
ρία περιεβάλλετο, δὲν ἠθέλησε νὰ διακόψῃ τὰς ἐν Ἑλ-
λάδι ἐργασίας, ὡς ἐπραξάν ἄλλαι ἐταιρίαι, ἀλλ' ἐξη-

κολούθησε ταύτας προσφέρουσα ὠφελείας εἰς τοὺς πελά-
τας αὐτῆς. Τελευταίαν ἐπιμονὴν εἰς ἀγόνον ἐργασίαν μόνον ἡ Ἀδριατικὴ ἠδύνατο νὰ ἐπιδείξῃ, διότι τὰ με-
γὰλὰ αὐτῆς κεφάλαια καὶ τὰ ἀλλοτρία ἀνάλογα κέρδη πρὸς τὴν σώφρονα διεύθυνσιν τῇ ἐπέτρεπον νὰ μὴ ἐγκαταλείψῃ τὸ ἑλληνικὸν ἔδαφος. Ὅντως δὲ ἡ τῆς ἐταιρίας ταύτης διεύθυνσις εἶνε ζηλευτὴ διότι κατορθοῖ καθ' ἕκαστον ἔτος νὰ αὐξάνῃ τὰ ἀποθεματικά κεφά-
λαια εἰς τρόπον ὥστε καὶ ἀν' ἐπὶ σειράν ὄλων ἐτῶν οὐδὲν κερδίζει νὰ δύναται πάντοτε νὰ ἀποζημιώσῃ τοὺς πελάτας αὐτῆς. Ὡς πρόχρονον παράδειγμα ἀναφέρο-
μεν τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ λήξαντος ἔτους 1897, καθ' ὃν τὰ ἀποθεματικά κεφάλαια ἠύξησαν εἰς 68,000,000 φρ. χρυσῶν.

Ἡ Γενικὴ Διεύθυνσις ἐν Τεργέστῃ, περιλαμβάνουσα μεταξὺ αὐτῆς καὶ Ἑλλήνας διευθυντάς, ἐπιθυμοῦσα νὰ ἐκαιοποιήσῃ τὴν ἄχρι τοῦδε παρασχεθεῖσαν ὑπὸ τοῦ ἑλληνικοῦ κοινοῦ ἐκτίμησιν καὶ ἐμπιστοσύνην πρὸς τὴν ἐταιρίαν, ἅμα δὲ νὰ φανῇ χρησιμωτέρα εἰς τὰ συμφέροντα τῶν τε ἐμπορευμένων καὶ ὄλων τῶν ἰδιο-
κτητῶν καὶ κεφαλαιούχων προήγαγε τὸ ἐν Ἀθήναις Κεντρικὸν πρακτορεῖον εἰς Γενικὴν ἐν Ἑλλάδι Διεύ-
θυνσιν διευθυντῆς δὲ διορίσθη εἰς τὴν διακεκριμένην ὑπαλλήλων τῆς ἐταιρίας ὁ κ. Μαργαρέδος Μαργαρέδης μηχανικὸς ἀνὴρ βέκτης καὶ πρόθυμος νὰ συνεχίσῃ τὸ εὐε-
ργητικὸν τῆς ἐταιρίας ἔργον καὶ διευκολύνῃ πάντας τοὺς ἐρχομένους εἰς σχέσιν πελάτας διὰ πᾶσαν ἐργασίαν, ἐμ-
φορούμενος δὲ πρὸς τοὺς ἄλλους ὑπὸ εὐγενῶν καὶ καλῶν ὑπὲρ τῆς πατρίδος αἰσθημάτων. Εἰς ὑποδιευθυντὴν προή-
χθη ὁ ἰσαδελφὸς φίλος κ. Ἰωάννης δ' Ἀντζελίνης ἐπὶ δε-
καετίαν ἐργαζόμενος καὶ τέως διευθύνων τὸ γραφεῖον τοῦ Κεντρικοῦ πρακτορείου Ἀθηνῶν, γνωστὸς ἤδη εἰς τοὺς πελάτας τῆς ἐταιρίας διὰ τὴν εὐγένειαν τοῦ χαρακτή-
ρος, τὸν ζῆλον πρὸς εὐχερῇ ἐπίλυσιν τῶν ἀναφωρομένων ζητημάτων, πρὸς εὐαρέσκειαν τῶν τε πελατῶν καὶ τῆς ἐταιρίας, ἀγαπητὸς δὲ πᾶσιν ἡμῖν καὶ διότι κατὰ τὸν πόλεμον γενναίως ἐπολέμησεν ἐν Ἠπειρῷ εἰς τὴν Κιάρα. Τὴν θέσιν δὲ τοῦ γενικοῦ γραμματέως καταλαμβάνει νῦν προαγόμενος ὁ συντάκτης τῆς «Φωνῆς τῆς Ἠπείρου» κ. Γ. Κ. Γαργαρη ἀπὸ ἐτῶν ὡσαύτως ἐργαζόμενος εἰς τὸ πρακτορεῖον Ἀθηνῶν. Διὰ ταῦτα πάντα μετ' εὐχαρι-
στήσεως ἀναγγέλλομεν εἰς τοὺς ἡμετέρους φίλους καὶ συμπατριώτας.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Ὁ ἐν Θήβαις Πανοσιώτατος ἡγούμενος κ. Βη-
σαρίων Βασιώτης ἐκ Καλαρυτιῶν τῆς Ἠπείρου ἐπιθυ-
μῶν νὰ ἰδῇ τοὺς συμπατριώτας αὐτοῦ μετέβη μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ κ. Σπυρ. Βασιώτη εἰς Πάτρας καὶ Κέρκυραν ὅπου ἐγένετο δεκτὸς μετὰ χαρᾶς παρ' ὄλων. Ἐπανελθόντες δὲ προχθὲς ἐκείθεν παρεκάλεσαν ἡμᾶς νὰ ἐκφράσωμεν τὰς ἀπείρους εὐχαριστίας των πρὸς τοὺς ἐν Κερκύρᾳ ἀξιοτίμους συμπατριώτας κ.κ. Γρηγόριον καὶ Νικόλαον Πατούσην καὶ Ι. Χατζῆ καὶ πρὸς τοὺς ἐν Πάτραις κ. κ. Ζώγκον καὶ Μπαζάκη ὡς καὶ πρὸς ἅπαντας τοὺς ἄλλους συμπατριώτας, διὰ τὴν εὐγενῆ αὐτῶν δεξιότητα καὶ τὴν πατριωτικὴν φροντίδα.

— Πανηγύριν ἐν χαρᾷ εὐδαιμονίας ἤγε τῇ 26ῃ πνεύσαντος ὁ ἐν Σωποταλίᾳ τοῦ Ζαγορίου, οἶκος τοῦ κ. Κωνστ. Ι. Κουραμανίδου. Ἐτελοῦντο οἱ γάμοι αὐτοῦ μετὰ τῆς εὐ ἡγμένης καὶ ἀγγελολόρου δεσποινίδος Βασιλικούλας Ι. Δημητριάδης ἐκ Ζωνδῆτης ἡ αἰθουσα ἐν ᾗ παρεκλήθησαν οἱ προσκεκλημένοι ἦτο λαμ-
πρῶς ἀσκευασμένη. Μεταξὺ τῶν κεκλημένων διεκρί-
νοντο οἱ κ.κ. Ι. Α. Νουτσόπουλος μετὰ τῆς ἀξιοτίμου κυρίας του, ὅστις ἀντήλλαξε καὶ τοὺς νυμφικούς στε-
φάνους, ἡ κυρία Ἀλεξάνδρου Γεωργίου, ὁ Πέτρος Παπάζογλου, Παναγ. Σαχαλιῆς, Γεώργ. Τριαντα-
φυλλίδης, Ἀνδρ. Τσιφοπούλος καὶ πλείστοι ἄλλοι· εἰς τὸ τέλος ἤρχισαν αἱ προπόσεις, ἡ ἀρίστη πασῶν ὑπῆρξε τοῦ πατρὸς τῆς νύμφης μελιρροῦτος καὶ πλήρης αἰσθη-
ματος, εὐχαριστήσαντος τοὺς τιμήσαντας τὴν γαμήλιον ταύτην ἐορτὴν, καὶ ὑπὲρ τῆς υἱείας τῶν ἐν Ρουμανίᾳ ἐμπορευμένων ἀδελφῶν Ἀναστασίου θείων τοῦ νυμ-
φίου· ἐκκολούθησαν καὶ ἄλλαι μέχρι πρωίας, ὅποτε αἱ εὐχαὶ ἀπάντων, ὑπὲρ τῆς ἐμοῦσις, εὐδαιμονίας, εὐ-
τεχνίας καὶ ἀνεφέλου βίου, τοῦ ἀγγελολόρου τούτου ζεύγους.

Δ. Α. Β. Ι. καὶ Π.
— Ἀφίκετο ἐκ Ρουμανίας καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Λα-
σκοβέστιον ὁ κ. Ἰωάν. Διακόνουλος, ἐκ Δράμας καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Γράμμενον ὁ κ. Θεόδ. Δημητρίου, ἐκ Ρουμανίας καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Βοδοβάν ὁ κ. Ἀθαν. Ἀποστόλου, ἐκ Ρουμανίας καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Ζέλοβα ὁ κ. Ἰωάν. Πέτρου.

— Ἀνεχώρησαν εἰς Χίνα τῶν Κουρέντων οἱ ἀδελ-
φοὶ Σπυρ. καὶ Δ. Παπαγεωργίου, εἰς Τσερβάρτον ὁ κ. Κωνστ. Παπαϊωάννου.

— Ἀφίκετο ἐκ Ρουμανίας καὶ ἀνεχώρησε διὰ Σαμ-
νελιον ὁ κ. Μιχαήλ Τσέπης, ἐκ Δραβανελίων ὁ δὲ ὁ κ. Δημ. Μιτσούλης.

— Ἀφίκετο ἐκ Ρουμανίας καὶ ἀνεχώρησε διὰ Γρε-
βενίτιον ὁ κ. Ἀναστ. Ἀδραμπούλος.

— Ἀνεχώρησεν εἰς Σερβίαν ὁ κ. Παναγ. Πέτρου.

— Ἀφίκετο ἐξ Ἀλεξανδρίας μετὰ τῆς κυρίας του καὶ τοῦ ἀνεψιῦ του Ἰωάννου, καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Μονοδένδριον ὁ κ. Ἀριστοτέλης Δανός.

— Ἀφίκετο ἐκ Παπίκου καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Σερ-
βίαν ὁ κ. Δημ. Μιχαηλίδης, εἰς Σμύρνην δὲ ὁ κ. Κωνσταντῖνος Παπαγεωργίου.

— Ἀφίκετο ἐκ Παπίκου μετὰ τῆς κυρίας του ὁ κ. Ἀναστάσιος Χριστοδούλου.

— Ἀφίκετο ἐκ Ἐάνθης καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Δοβρίν ὁ κ. Γεώργιος Μπῆρας.

— Ἀνεχώρησεν εἰς Κοκούλιον ὁ φοιτητὴς τῆς Νομ-
κῆς κ. Χρήστος Καραντζᾶς.

— Ἀνεχώρησεν εἰς Ἀτάλειαν μετὰ τῆς οἰκονο-
μίας του ὁ κ. Γοτῖστης κ. Ἀπόστολος Μπούκης.

— Ἀφίκετο ἐξ Ἀρτίστης καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Πα-
τρούπολιν τῆς Ρωσίας οἱ κ.κ. Δημ. Πασχάλης καὶ Φίλιππος Βαντέρας.

— Ἀφίκετο ἐξ Ἀρτης ὁ κ. Δημ. Λαμπριδης, οἱ κ.κ. Μιχ. Δελλιγιάννης, ὁ κ. Εὐστάθ. Κατσαδῆμας.

— Ἀφίκετο ἐκ Τσερβαρίου καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Θε-
σσαλονίκην ὁ κ. Επαμ. Οἰκονομίδης.

— Ἀφίκετο ἐκ Τσαυδῆλας καὶ ἀνεχώρησε διὰ Σμύρ-
νην ὁ κ. Λεων. Ἰωάννου.

— Ἀφίκετο ἐκ Μονοδενδρίου καὶ ἀνεχώρησε διὰ
Σμύρνην ὁ κ. Γεώργ. Κονίρης.

— Ἀφίκετο ἐκ Δοβρᾶς καὶ ἀνεχώρησε διὰ Καβάλ-
αν ὁ κ. Δημήτριος Κορέλης.

— Ἀνεχώρησεν εἰς Ἀνω Σουδεναῖ ὁ κ. Μιχαήλ Τσατσάνης.

— Ἀνεχώρησαν εἰς Τρίκαλα ὁ κ. Γεώργιος Πι-
χτος καὶ ὁ κ. Κωνστ. Παπαβάσας.

— Ὁ ἐκ Γρανιτοπούλας τῶν Κουρέντων Ἀθανά-
σιος Ζήμας εἰργάζετο ἐν Φωσάνῳ τῆς Ρουμανίας. Ἐπειδὴ δὲ ἔκτοτε οἱ συγγενεῖς αὐτοῦ οὐδὲν γνωρίζουσι παρακαλοῦνται οἱ γνωρίζοντες τι περὶ αὐτοῦ νὰ μὴ εἰδοποιήσωσι διὰ ταχυδρ. δελταρίου.

— Ἐν Μονοδενδρίῳ ἐτελέσθησαν τὴν παρελθούσαν
ἐβδομάδα οἱ ἀρραβῶνες τοῦ κ. Κωνστ. Κατσαδῆμα,
διδάκτορος τῆς Νομικῆς μετὰ τῆς Ἀγλαίας Α. Τσί-
τη. Εὐχόμεθα εἰς τὸ νεαρὸν ζεῦγος ταχεῖαν στέψιν καὶ
εὐδαιμονία τὸν μελλόντα βίον.

Α. ΣΤΕΦΑΝΙΔΗΣ

— Πρό τινας ἀπέβιασεν ἐν Πειραιεὶ ὁ ἐκ Γραμ-
μου εἰκοσαετὴς Δημήτριος Ν. Ζώτος, νέος χρηστὸς καὶ
φιλόπονος, ἦτο δὲ τὸ μόνον στήριγμα τῶν γηραιῶν
αὐτοῦ γονέων, διὸ ὁ θάνατός του κατελύπησεν ἅπαντας
τοὺς πατριώτας οἵτινες ἠκολούθησαν ἐν συντροφίᾳ κα-
ρίας τὴν κηδείαν του, ὁ δὲ Βενέδικτος Γεωργιάδης ἐμ-
φώνησε καὶ κατάλληλον λόγον συγκινήσας τοὺς πα-
σταμένους.

ΠΑΡΑΚΑΛΟΥΝΤΑΙ οἱ ἀπανταχοῦ συνδρ- μηταὶ οἱ καθυστεροῦντες τὰς συνδρομὰς αὐτῶν ὅπως τὰς ἐμβάσωσιν ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ἰουνίου ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὰς πολλὰς οἰκονομικὰς στε- νοχωρίας τοῦ φύλλου. Οἱ ἐν Αἰγυπτῷ καὶ Συ- βίᾳ ἐκτὸς τῶν ἀντιπροσώπων ἡμῶν δύνανται νὰ τὰς ἐμβάσωσι καὶ διὰ ταχυδρομικῆς ἐπιτα- γῆς. Εἰς τοὺς μὴ ἀποστείλαντας τὴν συνδρο- μὴν θὰ διακοπῇ ἡ ἀποστολὴ τῆς «Φωνῆς τῆς Ἠπείρου».

Προκειμένου νὰ ἐκδοθῇ τὸ Ἠπειρωτι-
κὸν ἡμερολόγιον «Δωδώνη» περκαλοῦνται οἱ
βουλομένοι νὰ ἀποστείλωσι σχετικὴν ὕλην ἢ
ἡτογραφίας, ἄσματα, μοιρολόγια, ἀνεκδότα,
παροιμίας καὶ ἄλλα Ἠπειρωτικά.

ΑΤΜΟΠΛΟΙΑ

ΤΖΩΝ ΜΑΚ ΔΟΥΛΑ καὶ ΒΑΡΒΟΥΡ

Γραμμὴ Ἀγίων 40

Ἀπὸ πολλοῦ τὰ ἀτμόπλοια τῆς Ἀτμοπλοίας Τζών
Μάκ Δουλά καὶ Βάρβουρ ἤρξαντο προσεγγίζοντα εἰς
Ἀγίους 40. Ἐκ Πειραιῶς ἀναχωροῦν Σάββατον πρὸς
(8 π. μ.) εἰς Ἀγίους 40 δὲ φθάνουσιν τὴν μεσημέ-
ριαν τῆς Κυριακῆς.

Ι. ΛΑΜΠΡΙΔΗΣ δικηγόρος

Ἠπειρώτης

Ὁδὸς Ἀκαδημίας ἀριθ. 68.

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ Η ΗΠΕΙΡΟΣ

ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΣΤΕΦΑΝΙΔΟΥ ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ

Εἶνε περὶ τὸν νὰ συστήσωμεν τὸ Ξενοδοχεῖον
τοῦτο καθὼς καὶ τὸν Διευθυντὴν αὐτοῦ, ὅστις
εἶνε εἰς ἅπαντας γνωστὸς διὰ τὰς εὐκολίας καὶ
ὁποίας παρέχει εἰς τοὺς διαρχομένους ἡμετέρου
πατριώτας.

ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟΝ «Η ΒΟΥΛΗ», ἐντὸς τοῦ περιβόλου τῆς Βουλῆς διευθυνόμενον ὑπὸ τοῦ Ἰωαννίτου Ἰωάννου Γιαννοπούλου. Μαγειρεῖται ἀρίστη, καθαριότης καὶ περιποίησης πρόθυμος.

Μιχ. Κούμας δικηγόρος ἐκ Ζίτσης, κα-
τοικεῖ ἐν δόφ. Μαυρομηχάλη ἀριθ. 44.